Trei temeri, trei bucurii

On Septembrie 03, 2010

Ridică-te deasupra propriilor tale slăbiciuni, fără să afectezi esența bine conturată a leadershipului tău.

Lordul Glenarvan împreună cu micul său echipaj din care făceau parte și Mary si Robert Grant, s-au avântat în necunoscut cu gândul de a da de urma căpitanului Grant. Luni de zile au străbătut mări și oceane, fără niciun rezultat. Ajungând pe țărmurile Australiei, s-au împotmolit de-a binelea în căutări, mai ales că vasul lor, *Duncan* , fusese avariat. Se simțeau ca niște excursioniști părăsiți de călăuză pe o insulă pustie.

Cu totul întâmplător, în căutările lor pe insulă l-au descoperit pe scoțianul Ayron, unul dintre naufragiații de pe vasul *Britannia* , al cărui căpitan era Harry Grant. Lordul Glenarvan, care era inițiatorul expediției de căutare, și totodată conducătorul întregului echipaj, conștient că drumurile li s-au înfundat și că în acel moment erudiția lui era zadarnică, a făcut apel la părerea lui Ayron, cerându-i sfatul, și rugându-l să-i conducă prin pădurile provinciei Victoria până la coasta orientală. Ayron a acceptat:

- Vă mulțumesc, milord, pentru încrederea pe care mi-ați acordat-o și nădăjduiesc să fiu demn de ea. Cunosc întrucâtva această țară, și vă voi fi de folos.

Leadership: Situațiile pe care le traversezi prin accesarea unui rol de ghidare modifică treptat și fundamental ceea ce se întâmplă cu imaginea pe care o descoperă privirea înălțată spre un punct invizibil?

Când se schimbă muzica, se schimbă și dansul. Nimic nu este mai de invidiat decât destinul acelor eroi care au realizat lucruri mari. Dar important este cel care i-a condus spre reușită. Ayron, care s-a impus încă de la început printr-o personalitate bine conturată, a devenit singura garanție pentru salvarea lui Harry Grant. Prezența lui a fost o forță de neînvins. Energia morală și fizică a micului echipaj condus de Lordul Glenarvan, ajunsă la intensitate maximă, ar fi cedat dacă n-ar fi apărut în peisaj salvatorul lor - care le-a prevăzut o viitoare îndeplinire a scopurilor propuse, strecurând astfel speranța în sufletul lor.

Principala provocare căreia trebuie să-i facă față liderul o constituie rezultatele dezamăgitoare. Aruncați pe țărmurile Australiei, Lordul Glenarvan, pe ale cărui cunoștințe de ghid s-a sprijinit întreg echipajul în fiecare clipă a călătoriei, ajunsese în momentul în care nu mai avea nicio putere. Era momentul când, pentru prima data forțele îl părăsiseră și nu mai avea aceeași încredere în sine. Pentru prima oară a împărtășit echipajului temerile sale. Căci vasul lor *Duncan* era avariat, iar ei nu aveau nicio hartă pe care să se bazeze pe pământul australian. Pe lângă asta, nu înaintaseră deloc în căutările lor pentru găsirea căpitanului Grant.

Un punct invizibil este o probă de apreciere a distanței pe care o străbați fără țintă precisă, pe fondul unor provocări care îți testează limitele abilităților de a gestiona anumite situații din care se poate întâmpla să nu existe ieșire. În leadership acest lucru se poate traduce prin următoarea sintagmă: omul nu-și mai aparține lui, ci evenimentelor de care nu se consideră vinovat.

Leadership: Te înscrii în planul tendinței de a fi autosuficient în fazele realității pe care o explorezi?

A te înscrie în planul tendinței de a fi autosuficient în fazele realității pe care o explorezi, înseamnă să-ți conștientizezi condiția efemeră de lider și să încerci să te poziționezi pe o altă poziție de forță, care include o anumită comprehensiúne de sine. Încearcă să-ți cunoști limitele implicării tale într-un proiect de mare anvergură, înainte să-ți dezvolți o perspectivă obiectivă asupra rolului pe care îl ai de jucat în dinamica evenimentelor.

Ştiința de a te exercita ca lider, alături de știința de a te păstra la distanță de „efectele primordialului", pentru a putea observa, judeca și analiza obiectiv faptele, poate primi lecția cea mai de preț pe care ți-o poate da urmărirea unui lung șir de adversități.

Omul care se reînnoiește permanent merge mai departe și își extinde privilegiile asupra experienței de tip *Spațiu-Timp* , fructificând sâmburele de rațional al teoriei conform căreia *"o privire din afară îți poate da o perspectivă mai bună, în timp ce o privire dinăuntrul limitelor îți prelungește imprudența "*.

Dispărând legăturile leadershipului cu privilegiul de a te detașa de realitatea pe care o experimentezi, automat te vei dispensa de aportul vocii lăuntrice care își șoptește necontenit *"Ești conștient de propria incapacitate de a face totul?"* De aici se trage neînțelegerea direcțiilor de abordare a leadershipului, cauzele ce determină apariția și proliferarea fenomenului de profunzime numit "reflectare".

Să identifici lacunele propriei autocunoașteri pentru a le umple ulterior, asta nu te va încuraja să iei atitudine și să mergi până-n pânzele albe. Dar va trezi o anumită doză de vigilență care va îndepărta oprobiul și desconsiderarea celorlalți.

Leadership: Poți să acorzi mai multă atenție poziției tale față de ce ți-a scăpat din vedere, luând în calcul probabilitatea de a rămâne prea mult într-un singur loc?

Un dram de înțelepciune. În viața fiecărui conducător vine o vreme când totul pare că se prăbușește. Înțelepciunea îl îndeamnă atunci să lase locul altuia ce va fi mai de folos decât el.

În acel moment de cumpănă, Lordului Glenarvan i-a fost testată înțelepciunea, nu curajul, și nici spiritul de inițiativă. Întâlnindu-l pe Ayron, el i-a cedat acestuia locul său, poziția de conducător, căci nu se mai simțea în stare să-și atingă scopul. Ar fi fost o decizie greșită dacă s-ar fi încăpățânat să continue expediția de căutare fără să știe încotro s-o apuce.

Nu poți să progresezi stând pe loc. Uneori trebuie să renunți la poziția de lider și să transferi toate drepturile conferite de această funcție altcuiva, pentru a păși spre un viitor încrezător, pentru a evolua. Toate formulele calculului probabilităților nu ar fi dat echipajului decât puține șanse de reușită cu Lordul Glenarvan în frunte, oricât de autodidact era. Toată știința lui nu ar fi putut să dea vreun rezultat comparativ cu priceperea scoțianului Ayron, care cunoștea teritoriul și știa aproape cu certitudine unde se afla căpitanul.

Ceea ce îți poate scăpa din vedere pe tot parcursul călătoriei, ca manifestare a unei încercări conștiente de a forța schimbarea evenimentelor, este o generalizare a suspiciunii și a fricii într-o zonă a ridicolului, când devii înspăimântat de ce ai putea găsi la destinație; darămite să mai dorești să te întorci "în civilizație", la vechea poveste de viață.

Să înfrunți greutățile și pericolele călătoriei înseamnă să depinzi cu totul de capacitatea personalității tale de a hotărî ceea ce este cel mai bine pentru tine, fără să stai în calea reușitei care îi așteaptă pe cei care te urmează.

Trei temeri, trei bucurii. După părerea mea un lider se teme de trei lucruri: să-și piardă puterea de influență din cauza rezultatelor lui dezamăgitoare (ceea ce înseamnă să fie demis din poziția pe care o are), să-și exprime sentimentele în mod deschis, și să-și facă dușmani.

Lordul Glenarvan a dat dovadă de o mare maturitate în gândire și de o capacitate de înțelegere ridicată cedându-i poziția de lider scoțianului. El a înțeles că echipajul său nu avea sorți de izbândă cu el în frunte. Astfel, s-a ridicat deasupra propriilor sale slăbiciuni, fără să afecteze esența bine conturată a leadershipului său.

Nu poți să-i reții, să-i legeni, să-i îndrumi pe oameni cu făgăduințe zadarnice. Nu poți să-i conduci trăind cu regretul că nu știi care e direcția bună pe care trebuie s-o urmezi.

A fost însă o mare bucurie pentru lordul Glenarvan și pentru echipajul său să stea în preajma celui care, dedicându-se cu totul unei misiuni primejdioase, o putea duce la îndeplinire. A fost o mare bucurie pentru el să poată comunica cu Ayron în mod liber, fără să existe niciun conflict de interese. A fost o mare bucurie să scape de povara rușinii și chiar a conștiinței că nu a fost capabil să-și atingă scopul.

Leadershipul este călătoria spre un NECUNOSCUT care te ademenește în multe feluri prin stârnirea curiozității, dar care îți lasă un mesaj mohorât în conștiință: "odată ce-ai pășit pe calea mea, nu mai poți renunța la mine."

Concluzie: Ca orice om care are un nivel de influență superior, liderul are temerile și bucuriile sale ce apar fie în situații critice când i se pare că nu mai sunt mijloace de ieșire din impas, fie în situațiile de reușită care bucură pe toată lumea. Aidoma unui soare care răsare și apoi apune, liderul trebuie să știe când și cum să predea ștafeta pentru ca scopurile inițiale să fie realizate.

Atunci când cele trei temeri devin reale, și mai ales atunci când se ivește un alt om mai competent decât tine, trebuie să recunoști și să-i cedezi locul, indiferent cât de dureros ar fi acest lucru. Fii bucuros că există totuși cineva capabil să duca la îndeplinire ceea ce ai început tu.

Ridică-te deasupra propriilor tale slăbiciuni, fără să afectezi esența bine conturată a leadershipului tău.

* Notă: Jules Verne - *Copiii capitanului Grant* , Editura Herra, 2003.

Source: https://neculaifantanaru.com/trei-temeri-trei-bucurii.html